

LA ESQUELLA DE LA TORRATXA

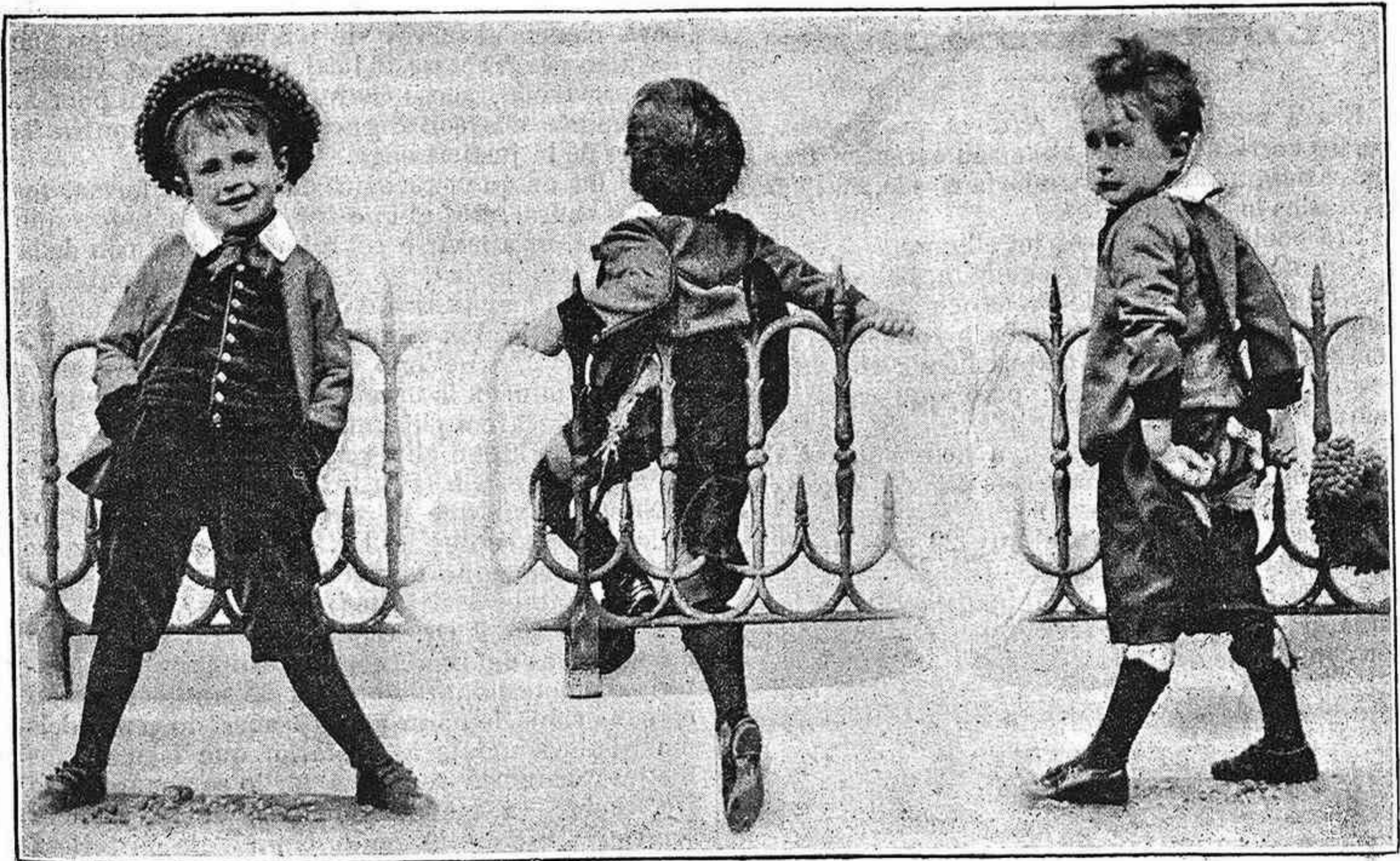
PERIÒDICH SATÍRICH
HUMORÍSTICH, ILUSTRAT Y LITERARI
DONARÀ AL MENOS UNS ESQUELLOTS CADA SEMANA

10 cèntims cada número per tot Espanya
Números atrassats 20 cèntims

ADMINISTRACIO Y REDACCIO
LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIO
Fora de Barcelona, cada trimestre: Espanya, 3 pessetas,
Cuba y Puerto-Rico, 4.—Estranger, 5

LAS PRIMERAS CALSAS

¡Eh! ¡Ja duch calsas! No es broma:
casi bé ja semblo un home.

Ara crech que m' hi enganxat
veyám que m' haurá passat.

¡Estripadas! ¡Ay la mare!
¡quina tunda se 'm prepara!

LLUIS ROUMIEUX

Era 'l mes alegre del *felibres* provensals. Sos versos corrian parellas ab lo séu caràcter franch, simpàtich, atractiu. La majoria d' ells, en lloch de recitarlos los cantava.

Era poeta de naixensa, tot ell cor.

Vingué per primera vegada á Barcelona, á l' any 68 en companyia de Frederich Mistral. Desde aquella fetxa 'ns féu ademés algunas visitas, y sempre veyam en ell al mateix home; una naturalesa que anava envellint; pero que conservava sempre jove 'l cor.

Sent vice-cònsul d' Espanya ho era també dels espanyols, á tots los quals sols per ser espanyols tractava com á germàns.

Havia nascut á Nimes al any 29 y ha mort un de aquests dias á Marsella.

LA ESQUELLA DE LA TORRATXA envia á la familia del plorat felibre l' expressió mes sentida del séu condol.

CRONICA

La qüestió Willié encare mou la qua, en revistas y periódichs. Judicialment es qüestió resolta, ja que contra 'l fallo del Jurat no hi cab apelació, pero en las columnas dels periódichs y en las planas de las revistas se continua tractant, en llarchs articles, sobre tot desde que va apareixer lo dictá-

men dels senyors metjes que informaren davant del Tribunal.

Han publicat articles en *La Vanguardia*, lo doctor Comulada y 'l Dr. Robert, patentisant en sos atinats judicis, que no tots los metjes professan las mateixas opinións quan se tracta de determinar ahont comensa y ahont acaba la *locura*, y sobre tot la *locura* que dona lloch á la irresponsabilitat en la comissió de un delict.

Lo Dr. Rodríguez Mendez, que 'n la qüestió Willié sigué 'l *leader* dels seus comprofessors, y 'l porta-veus de tots ells, ha publicat també un briós article encaminat en primer terme á fustigar als que hajan pogut suposar que 'l preu del servey que van prestar los metjes al acusat hagué de influir en lo seu dictámen. En aquest punt lo doctor Rodríguez Mendez se mostra justament indignat y dona explicacions que tendeixen á destruir tota imputació calumniosa.

Pero de passada l' autor de la *Carta abierta*, que aixís se titula 'l seu article, aprofita l' ocasió pera fer nova professió de fé de las sevas doctrinas, aplicables á l' administració de justicia y del gran carinyo que sent pels infelissos malalts que inconcientment, per lley de herencia ó per desequilibri mental cometen un delict. Crech, per consegüent, que 'n lo successiu, tant lo Dr. Rodríguez Mendez com los seus dignes companys de comissió, en nom de l' humanitat, posarán la

seva ciencia al servey de tots los individuos que desfilan per las salas de justicia de nostrat Audiencia provincial, sense distinció de richs, ni pobres, ja que tots ells son dignes de amparo contra 'ls errors de la justicia cega.

Lo dia en que procedint en aquesta forma, tot infelis acusat, fins el que per ser més pobre que una rata, ni atrevirse pot á impetrar l' ausili de la ciencia frenopática, se veja assistit expontáneament ab lo mateix carinyo, ab igual sollicitut que l' homicida Willié, quan arribi aquest cas los infinis ciutadàns que 'n lo manícomi del mon tenim ben determinada la mania de la justicia igual pera tots, quedarém plenament satisfets y fins experimentarém algun alivi en la nostra dolencia causada per l' amor á la justicia y á la igualtat.

No extranyin que m' expressi aixís. Llegint los ardorosos conceptes del Dr. Rodríguez Mendez, no hi haurá home que no vacili y 's pregunti:—¿Qui sab si tu també estarás tocat de l' ala?

Per més que 'l Dr. Comulada, fentse partidari de las reglas del sentit comú, sostinga que 'n materias de determinar la bojeria de un home, están en condicions de obrar ab més acert lo comú dels mortals acostumats á tractarlo, que 'ls mateixos metjes cridats de repent á fer lo seu exámen, lo Dr. Rodríguez Mendez no admet de cap manera semblants intrusions en lo camp de la misteriosa ciencia, inasequible á tots los profàns. ¿Ahont aniriam á parar si qualsevol pretengués assaltar la recòndita càtedra ahont se reuneix lo sanhedrí dels sabis doctorats en psiquiatria, únichs autorisats per expedir patents de bojeria y de cordura?

Una infalibilitat més indiscutible que la del Pa-

pa de Roma, dona als seus fallos un caràcter completament inapelable. Ells son los únics pontifices de la ciencia y 'l resto de la humanitat un conjunt de burros y de imbécils.

Llegeixin sino 'l següent párrafo de la *Carta abierta*.

«Si esa muchedumbre existiese, por amor y respeto al hombre, antes que conceptuarla tan mala habríamos de colocarla, para no ofenderla en nada, antes bien para advertirla, en esa especial clase de imbéciles aceptados por algunos mentalistas. «Esos, dice Chambard, que los separa con el nombre de débiles,» viven en libertad en el mundo, y algunos de ellos, dotados de facultades especiales, más ó menos notables, se imponen á los papanatas y adquieren en las letras, las artes, la política, y más rara vez, es cierto, en las ciencias un prestigio inmerecido. Y nuestro Giné decía hace muchos años (1876): «A pesar de su depresión mental, los imbéciles son bastante agudos para manejar la sátira y el epigrama.» Algunos otros frenopatólogos los han llamado imbéciles brillantes; ¡tan brillantes para el mentalista que los coloca entre los imbéciles!; pero brillantes, sí, para el indocto; y ambos con igual criterio que el usado por el platero al llamar brillante á la aleación metálica de la cual sabe que sólo tiene de plata el nombre, y con el empleado por el forastero ignorante que queda extasiado contemplando los aparadores llenos de objetos construídos con plata.... Meneses »

Tenim, donchs, que abundan en lo mon los *imbécils brillants*, y que aquests solen imposar-se als papanatas principalment en lo camp de las letras, de las arts y de la política, y algunas vegadas, pero pocas, en lo de las ciencias.

¡Preciosa confessió!

No sé si seria un *imbécil brillant* aquell que va afirmar que la *locura es contagiosa*.

De totas maneras l' observació demostra que moltes vegadas lo tracte freqüent ab vessanichs, produheix desequilibris mentals que 's traduhen quan menos en ostensibles extravagancias de caràcter. No 'm seria difícil citar alguns cassos.

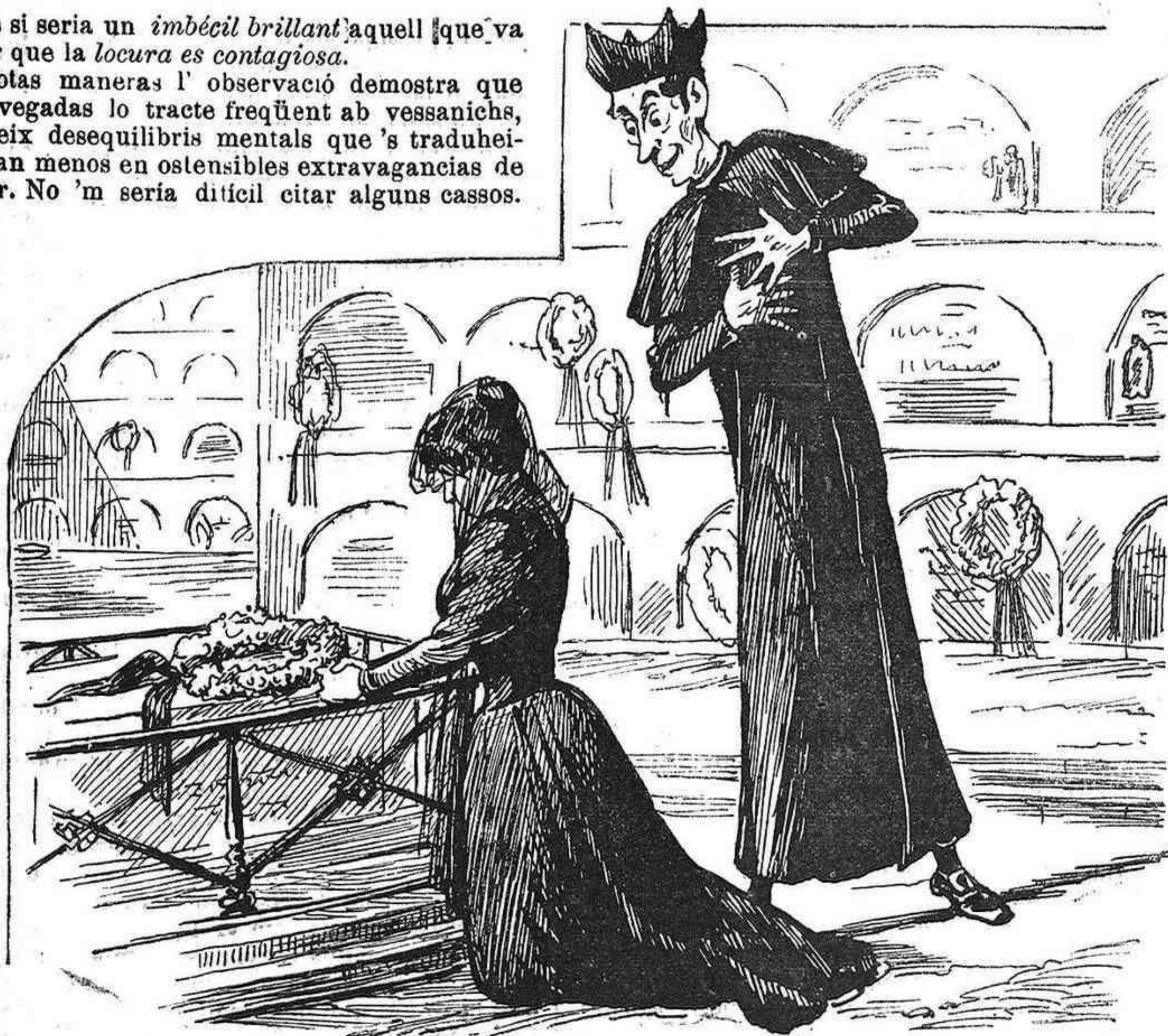
No sembla sino que la bojeria, com las plantas del camp, produheixi llavors que 'l vent escampa, y moltes vegadas van á germinar en los cervells tinguts per mes sans y resistentos.

Igual efecte pot produhir l' exagerat estudi dels moderns autors de antropología, si no 's té 'l cervell prou robust per enfrenar las conseqüencias que 's desprenen de determinats principis. L' héroe de Cervantes va tornarse boig, á forsa d' escalfarse 'l cap llegint llibres de caballeria. ¿A quants y quants admiradors entusiastas de las modernas teorías antropológicas, psiquiátricas y deterministas no pot succehirlos dos quartos de lo mateix?

Generalment, las facultats intellectuals dels homes que 's distingeixen per la brillantés ab que manejan la ploma ó la llengua no acostuman á ser molt fondas quan s' aplican al anállisis, ni tampoch molts resistentos per digerir determinats coneixements, que presentan caràcters semblants á las fruytas verdas. Un tip de fruyta verda produheix graves indigestions en los ventrells débils. ¿Quín resultat no produhirá en los cervells poch robustos l' absorció desmesurada d' una suma de teorías no maduras?

Fácilment pot colegirse que 'ls passarà en molts cassos lo que al famós *desfacedor de entuertos*, que veyá enemichs per tot: en los borts de ví del hospital, en los molins de vent y en los remats de moltons... ells per tot veurán bojots, maniáticos, desequilibrats, imbécils brillants ó apagats... y 'ls

¡VAYA UN CAMP DE LA QUIETUT!

Tocant á conquistar cors,
segons algún diari diu,

enlo recinto dels *morts*
hi ha un capellá qu' es molt *viu*.

infelissos no arribarán á comprendre qu' en lo manicomí del mon, tal volta 'ls més boigs son ells.

* *

Prou per avuy sobre aquest delicat assumpto. Y ara per acabar, una petita observació.

Encomiant lo Doctor Rodríguez Mendez la unanimitat dels doctors que varen suscriure 'l dictámen Willié, diu:

«Y ya sabeis que entre los peritos había los nombrados por el Ministerio Fiscal; había los de la acusación privada; había los de la defensa. Para nada tuvimos en cuenta nuestro origen: éramos todos médicos y como médicos convinimos.»

¿Es cert que 'ls perits del Ministeri Fiscal, ó si-gan los forenses, que havian adelantat la séva opinió particular sobre 'l punt objecte del dictámen, després van virar en rodó? ¿Explicarán algun dia la causa de aquesta virada?

Un dels metjes de la defensa, lo Doctor Dolsa, si no estich mal informat, va retirarse. ¿Podria saberse la causa de la séva retirada? ¿Podria saberse si un professor tan competent y tan práctic en malalties mentals está enterament conforme ab lo dictámen *unánime* que declará la irresponsabilitat de Samuel Willié?

Si 'ls aludits se dignan respondre franca y explicitament á las anteriors preguntas, se veurá que ab tot y lo molt que s' ha parlat sobre l' assumpto, no s' ha dit encare, ni molt menos, l' última paraula.

P. DEL O.

LA PRESUMIDA

SONET

Una parella jove y capritxosa
balla per lo saló ab molta catxassa.
Ella de sopte diu:— No sé que 'm passa
tinch basca, aixó ho fá 'l ball, estich confosa....

Ell tement que li agafi alguna cosa,
la porta al restaurant... Allí, s' empassa
tant plats com li presentan y ab gran trassa
apura un got de ví y després reposa.

Si gastés per menjar aquesta nena
los diners que li costa anar bufona
y estrenar bons vestits de tota mena
de segur qu' estaria molt mes bona
y no tindria al ball *bascas* de gana
si la ballés mes grassa entre senmana.

A. DORIA

UN ALTRE «MEETING»

Justament alarmats per las exorbitants pre-tensions del poder central, los contribuyents *afectats* per las patents pera la venda d' alcohol, van celebrar l' altre dia un *meeting* al objecte de protestar contra aquesta insoportable gabela.

La cosa está molt posada en rahó, y qualsevol que sá-piga lo que representan cinch duros com-pondrá la resistencia dels taberners, adroguers, y cafeters á pagar lo que 'l govern los demana.

Ben clar van dirho 'ls oradors que intervingue-ren en la festa:—No podém més; estém esquilmats, agotats, escurats: no tenim un xavo... Encara que volguessim pagar lo que 'l govern ens exigeix, no podriam ferho per la senzilla rahó de que d' allá hont no n' hi ha no'n pot surtir....—

¡Calculin si estarán á l' última pregunta 'ls pobres taberners, adroguers, cafeters y demás companys, quan de tan desgarradora manera s' exclaman!....

Nada; llenya al govern, resistencia á tot trance y que surti lo que vulgui; encara que surti la guardia civil y 'ls porti presos.

Pero....

(Aquí 'l caixista hi posará tres estrelletas. Aném á cambiar de rumbo.)

* *

No sé si será veritat, porque devegadas circulan noticias que 's donan per certas y á lo millor resultan una *filfa* com una casa; pero s' assegura que un dia d' aquests hi haurá un *meeting* de consumidors, en lo qual los interessats tractan de demostrar que més que consumidors son *consumits*.

Y tan endavant van las impressions referents á aquest *meeting*, que un dels que figuran com organitzadors s' ha atrevit á anticiparnos l' acta de la sessió que s' ha de celebrar.

LA ESQUELLA te fama de ser un periódich actiu y ben informat; per lo tant, no extranyin que impulsats pel laudable desitj de passar al davant de tothom, precipitem los aconteixements y donguém un extracte del gran *meeting* de consumidors, que Déu sab quan tindrà lloch.

(Aquí tres estrelletas més.)

* *

La sala está plena de gent; pero gent de bona fé, que 's queixa ab rahó y que sab perfectament ahont li apreta la sabata tocant al assumpto que va á discutirse.

En la presidencia no hi ha ningú que hagi desempenyat càrrechs públics: sempre es prudent guardar las bonas formas. No convé que 's pugui dir: *Va con malas compañías*.

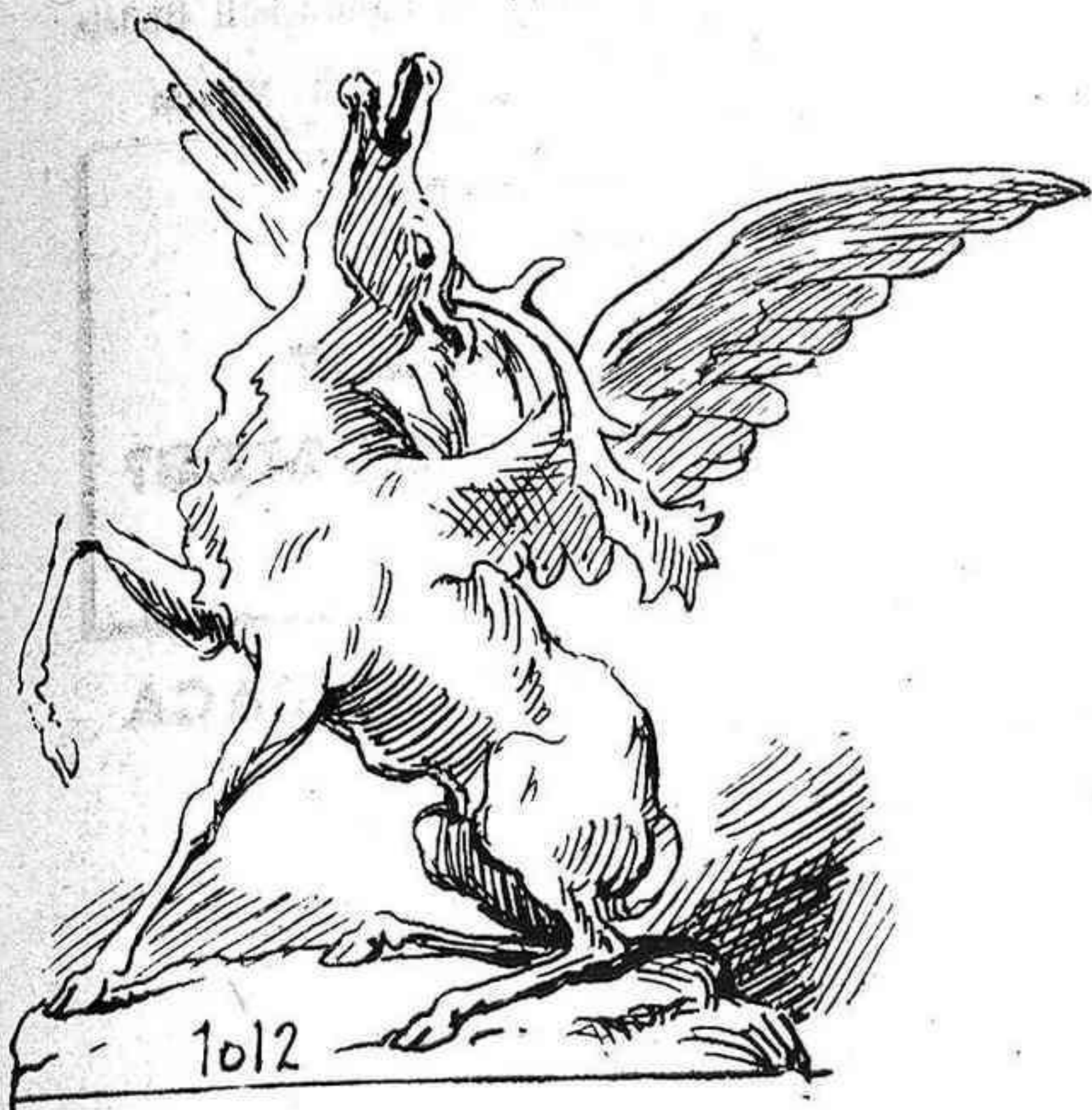
LO PRESIDENT (*aixecantse*):—Senyors: L' objecte que aquí 'ns reuneix no es altre que protestar contra la explotació de que som víctimas per part dels que 'ns venen los articles de primera necessitat. Tots som consumidors; tots menjém, bebém y enceném llum—sempre que 'ns es possible—y necessitem defensarnos de las maniobras y combinacions de la gent que 's cuyda de provehirnos. Té la paraula 'l senyor Just.

LO SENYOR JUST:—Ciudadans: los taberners diuen que 'n venen vi; los cafeters que 'ns despaxan licors; los adroguers que 'ns expendeixen comestibles; y ni es comestible lo que 'ns endossa l' adroguer, ni es licor lo que 'ns dona 'l cafeter, ni es vi lo que 'l taberner ens vol fer beure.

(*Aplausos. La concurrencia opina que l' orador ha posat lo dit á la llaga... y la má al portamonedas.*)

Aquests senyors—continúa l' orador—parlan molt dels atropellos de que ells, segons diuen, son víctimas, y, sens dupte per distracció, s' olvidan de mencionar la explotació de que 'ns fan víctimas á nosaltres. Jo, jo que us estich parlant en aquest moment, m' hi vist defraudat en qualitat y cantitat una infinitat de vegadas, en los articles qu' ells m' han venut; jo hi hagut de fugir de las grapas d' adroguers que m' enganyavan per anar á caure en mans d' altres qu' encara m' han enganyat més; jo hi begut vi, que com vi 'l pagava, y que no era res més que aygua tenyida ab campetxo; jo hi donat en un café mitja pesseta per una copa de licor que hi tingut que llensar dissimuladament sota la taula; jo hi comprat formatje *incomestible* y pansas apenas bonas per matar ratas; jo, en fi, y es completament históric, senyors, completament

A TRAVÉS DE LA EXPOSICIO DE BELLAS ARTS—REVISTA COMICA

CAMPENY.—Alegria d' un gamo, perque li han surtit alas.

SARTI.—Escardots de Bolonia.

VALCELLS ANGLÉS.—Cap de granader de la guardia imperial.

LAFARGA.—Sant Agusti. Què 'n devia fer patir de donas tan rissat y pentinadet.

RINGEL D' ILIZACH.—La cabeza parlante d' un payet.

ROSSELLÓ.—Desolació. ¿Encara 's desespera aquesta dona, després que ha nascut ab la flor al...

històric, hi adquirit espelmas, que anar á encéndrelas ha resultat ¡qué no tenian ble!...

(Ovació indescriptible. No sembla sino que tots los concurrents hajan comprat espelmas de la mateixa classe.)

LO PRESIDENT:—Té la paraula 'l senyor Prudenci.

LO SENYOR PRUDENCI:—Senyors; lo que 'l company que m ha precedit en l' us de la paraula ha dit respecte al género, dich jo respecte al bulto. Jo ja crech que 'ls pesos y mesuras dels venedors estan ajustats á la ley; pero 'm permeto posar en dupte la seva escrupulositat al usarlos. Y ho poso en dupte, porque á casa tinch mesuras y balansas, y sempre que hi volgut comprobar la exactitut de la cantitat, m' hi trobat ab que ó 'ls meus pesos son llarchs ó 'ls dels venedors son curts. Lo positiu es que 'ls comptes no 'm surten. ¿Cóm es aixó? No ho sé; lo únich que sé es no 'm donan lo que pago, á pesar de que jo pago lo que 'm demanan.

(Triple salva d' aplausos. La concurrència respira llibrement per la ferida.)

LO PRESIDENT:—Suposant que 'l públich está suficientment penetrat de la rahó que 'ns assisteix, prego al senyor secretari que passi á donar lectura de las conclusions que elevém al govern.

LO SECRETARI (llegint):—«L' assamblea: considerant que unos se ponen la venda y otros son los descalabrados: considerant que sería ridícul que, quan tothom crida, las verdaderas víctimas callesin: considerant que si las patents d' alcoholes son onerosas també son perjudicials las patents d' explotació; demaném:

»Primer: Que se 'ns protegeixi dels atropellos dels venedors.

»Segon: Que 'ns venguin lo que demaném y 'ns donguin lo que paguem.

»Tercer y últim: Que 's declari terminantment que las reunions públicas en que 's parli de moralitat y cosas aixís no podrán ser may, may, may presididas per cap individu que haja sigut regidor y que s' haja vist obligat á surtir de la casa de la vila poch menos que empaytat pels mossos de la esquadra.»

No altres no hi posém no hi treyém res. Si non é vero, é ben trovato.

¿Veritat que un meeting per aquest istil tindria un éxit prodigiós?

A. MAROH

En preparació:

¿PER QUÉ NO 'S CASAN LOS HOMES?

Per C. GUMA

DE BUTACA Á BUTACA

En las funcions que 'ls dijous donavan en el Romea hi vaig coneixe una noya que 'm fá perdre la xaveta.

M' estava jo certa nit repapat, llegint «La Esquilla» y al 'ná á recorre ab la vista la llavors plena platea, els meus ulls varen toparse ab los hermosíssims d' ella y en lo llenguatge qu' ells, parlan, per cert ab molta elocuencia, vá entaularse aquest diálech que transcrib, lletra per lletra:

—Vosté es molt maca —vaig dirli— y ella 'm contestá:

—¿Burleta!...

—Ho dich formal.

—No s' en rigui...

—¿Es hermosa!

—¿Ho diu de veras?

—Y tan de veras, que si vosté 'm vol, es feyna llesta.

—Si vé ab bons fins...

—¿Per qué no?

LA MEDICINA DE MODA

La gran fórmula moderna:
¡aygua de ferm y de fort!
Aixís es com diu que 's logra
fer retrocedir la Mort.

—¡Com que corren tants trapellas!...

—Doncas jo no só d' aquets.

¡T' estimo! ¿Y tú?

—Una miqueta.

—Ta resposta 'm fá felis;

¡teu per sempre!

—¡Sempre teva!

Tot aixó nos varem dir
ab los ulls la nit aquella.
Si no ho vaig entendre bé
aixó prompté ho tinch de veure;
mes jo crech no haverme errat
y espero que será meva
la nena de la butaca
fila sis, número tretze,
en las funcions que 'ls dijous
donavan en el «Romea»

JAPET DE L' ORGA

TAULETAS OBSTRUCCIONISTAS

¿No preguntavan per las tauletas que cada any per aquest temps embrassan la via pública?

Donchs no s' amohinin: ja las tenen aquí. Es dir, allí; al bell mitj de las aceras, impedint la libre circulació y donant una lamentable idea del nivell á que, en qüestió de detalls (perque de lo altre ni 'n parlém) ha arribat l' Ajuntament de Barcelona.

Ja ho sabém que 'ls que colocan aquestas famosas taulas han obtingut lo corresponent permis; ja ho sabém; pero, aquest permis ¿en quíns termes está concebut?

Perque suposo que no deurá pas dir:

«Se autoriza á don Fulano de Tal para colocar tantas mesas como quiera, allí donde le dé la gana y pagando lo que á él se le antoje.»

Passin revista als cafés y establiments públichs que fan us d' aquest benefici, y ja 'ls juro jo que riuran.

N' hi ha un que té més taulas fora de casa que á dintre.

Un altre ha interpretat d' una manera tan lata aixó de *la séva acera*, qu' es de teme que al últim acabarà per creure que la *séva acera* es la de l' altra banda de carrer.

Un altre, buscant un lloch visible y *llamatiu*, ha anat aixamplant las alas y escorrentse de tal modo per la fatxada de casa séva, que ha donat la volta á la cantonada y ha plantificat las taulas en un siti tan distant del establiment, que 'l que per casualitat s' hi assenta ni veu la botiga, ni sab de quí son aquellas, y en cas que algun dependent arribi á adonarse d' ell, lo menos, lo menos—per rahó de la distancia—tarda un parell d' horas en véures servit.

Res; que la via pública ja no es del públich, sino única y exlussivament dels cafeters.

Seguint la pauta trassada per la tolerancia actual, lo qu' es jo no desconfio de veure instaladas al mitj del carrer *casas* de dormir ab catres, hamacas y llits de ferro de matrimoni—ó de matrimoni de ferro, com deya aquell.

¿Qué volen dir que no hi estarian bé 'ls catres arrengrerats á l' acera y las hamacas penjadas de fanal á fanal? A Cuba hi ha gent que no sab dormir d' altra manera.

Y, tornant á las tauletas: ¿quánt paga cada una, d' impost municipal?

Encare que 'ls ho hajan arreglat á tres dos, per

barata que siga la tarifa, si tots pagan lo estipulat, ja 'ls asseguro jo que la caixa comunal surtirá d' apuros. ¡No n' hi ha pochs centenars de tauletas escampadas!...

Lo mal es aixó. ¿Qué s' hi jugan que la major part d' ellas no pagan res?

Fíxishi, senyor arcalde. Entretinguís un vespre á contarlas; prengui nota de las que té cada establiment, y després compari 'ls seus datos ab los que figuran—ó deuen figurar—en los registres de la Casa gran.

Veurá com mentres vosté s' entreté en escoltar orgas eléctricas, organizar festas escolásticas y combinar verbenas pirotécnicas, la recaudació d' impostos no va per hont ha d' anar ni las tauletas ocupan lo lloch que 'ls correspón.

MATÍAS BONAFÉ.

UN MAL EFECTE

Des que 't vaig veure aná á missa
lo diumenje al dematí
tot lo dia tinch frisansa
y de nit no puch dormir.

Si per sort gens m' endormisco
ja 'm tens de pet somniant,
y, en somnis, se 'm representa
lo teu retrato al davant.

Fins crech que he perdut la gana;
sempre gasto mal humor;
y sols de pensá en tú, nina,
sento que 'm fa un salt lo cor.

No 't creguis qu' aixó amor síga;
¿sabs tú lo qu' es tot aixó?
Es que 't vaig trobar molt lletja
y ja sempre he tingut por

Tens una figura rara,
d' extranya ho ets en excés;
tan sols per no somniarte
no penso dormir may més.

Lo teu caminar fa fástich,
ets tot un mónstruo acabat,
y, á més de ser estrefeta
ets més negra que un pecat.

Créume, no hi tornis á missa,
que farías fugi als sants
y quedaria aquell temple
com un pis sense estadans.

PEPET DE VILAFRANCA.

EXPOSICIÓ DE BELLAS ARTS

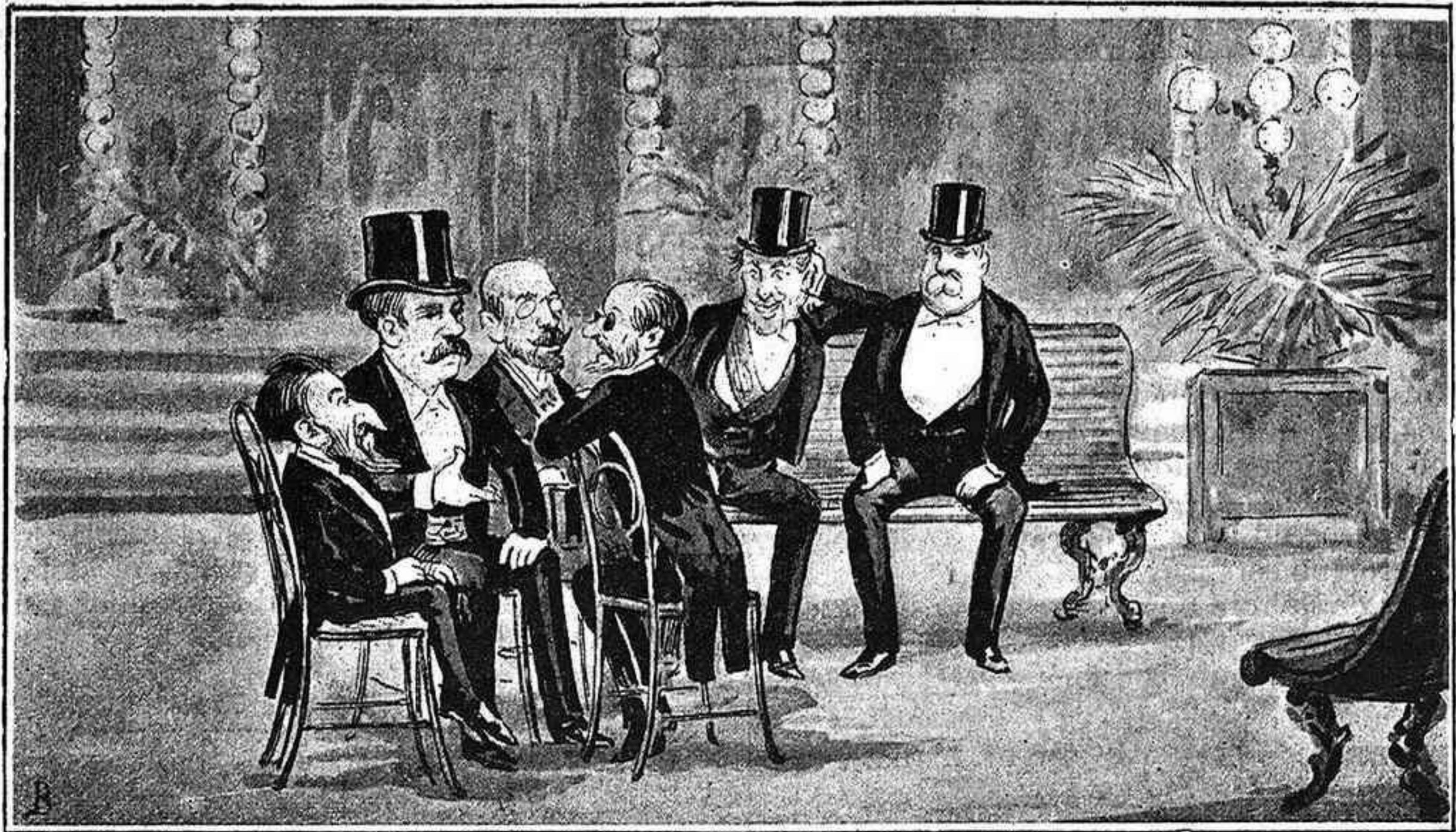
VI

La inspecció de las salas de la planta baixa que contenen traballs de aquarela, dibuix y grabat resulta entretinguda per demés, y per lo mateix se fá difícil donar comptes y rahó detalladament de tot lo que hi ha exposat. Un quadro ó una estátua, desde 'l primer moment sollicitan l' atenció del visitant; no passa lo mateix ab un dibuix ó ab un grabat: aquests han de anarse á buscar entre mitj dels altres. Se 'ns haurán de perdonar, donchs, las omissions involuntarias que sens dupte sufriran.

En la Sala X hi ha pastels, aquarelas, guaixas, pintura decorativa y grabat obras totas de autors nacionals. Desde 'l primer moment son dignes d' admiració 'ls grabats al aygua-fort de 'n Ricardo de los Ríos. Quatre obias exposa, totas quatre magistrals. Aquest art tan difícil y al mateix temps tan simpátich te en aquest grabador un representant ilustre, que sab millorar las obras agenas al fixarlas sobre la planxa. Lo nostre Sadurn ab sos grabats al boix sosté dignament lo crédito de que gosa.

Entre 'ls aquarelistas sobresurten en Constantino Gómez

LA VERBENA DE SANT JOAN EN LO PARC DE BARCELONA

—Porque si senyó!.. Qu' es molt bó fer festas, no pagantlas jo.

—Consumos por aquí, consumos por allá... Ells van vivint y 'l poble... apenas pot menjá.

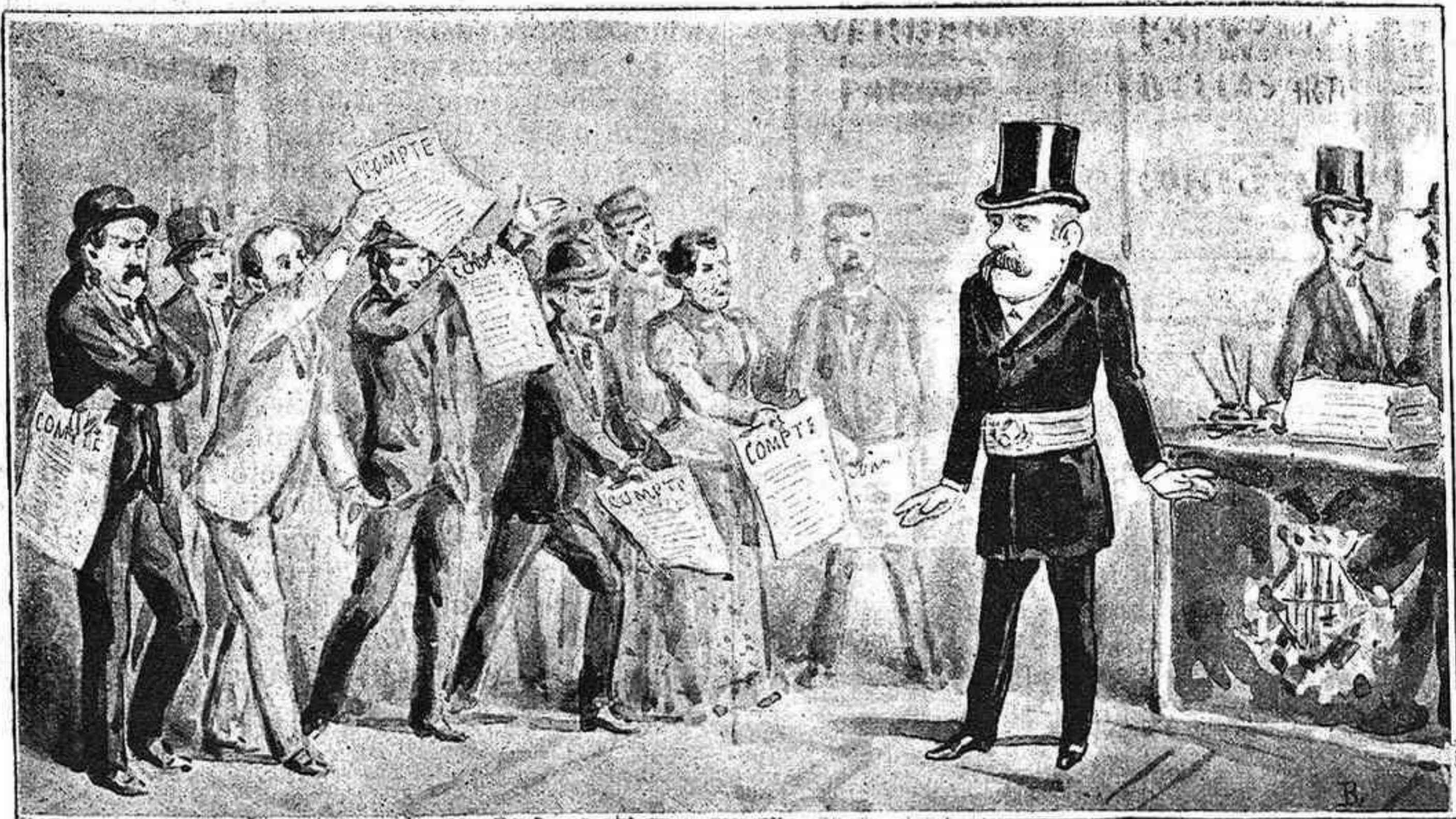
—¡Ya me llaman! ¡aixó es gran!.. Deuhen ser de las que 's cuydan del servey del restaurant

—¿Dónde vas ensenyant la camisa?

—Convindría que sempre tinguessis pundonor y lo que hay que tener...

de Valencia y en Roca Furnó. En Pascó presenta un estudi de paisatge al pastel inmillorable. Representa un jardí y en ell apareixen vensudas las grans dificultats que ofereix lo procediment aplicat á aquest género. En Roca y Sanpere hi te tres testas dibuixadas á distints llapis ab verdadera trassa; en Pando una dona de major tamany que 'l natural modelada ab molta pastositat; en Parera un caprítxo trassat ab garbo; y fins lo ram del cromo pera novelas está molt ben representat per l' hábil Cuchy.

* * *

En la Sala XI no hi busquin mes que dibuixos de autors nacionals. N' hi ha un sach. Y com á bondat hi brilla un mestre de fama universal. ¿Quí no coneix al Urrabieta Vierge? Lo famós ilustrador ens ha honrat portantnos tots los dibuixos de l' obra clássica *D. Pablo de Segovia*, y al contemplar aquell conjunt de maravellas, lo visitant vá de sorpresa en sorpresa, y acaba per exclamar:—Si á l' Exposició no hi hagués mes que las obras de aquest mestre, baix lo punt de vista autèntich ja pagaria 'l tret. Es impossible comprendre ab mes abundancia, dibuixar ab mes delicadesa, donar expressió mes adecuada á las figuras y á las escenas, fer ab senzillas líneas no mes un verdader museo de quadros impregnats del mes admirable color local y caràcter d' época. Si 'ls dibuixos de 'n Vierge 's quedessin á Barcelona, la nostra ciutat faria una excelent adquisició.

Alrededor del mestre, formiguejan un sens fi de dibuixants, molts dels quals tenen ben guanyada envejable reputació en aquest difícil ram del art. Allá 's troban en Joseph Lluís Pellicer ab sas notables ilustracions pera la novela *Guerra sin cuartel*; en Pahisa espléndit ab sos paisatges cataláns, verdaders quadros plens de frescura; l' Armet, sempre primorós; en Nicanor Vazquez ab sos ben impresionats apuntes de sitis diversos dels alrededores de Barcelona; en Xumetra que tant bé sab trobar magníífichs temas decoratius en sos dibuixos de plantas y flors; en Torras Farrell, que cultiva un procediment notable per la pastositat que li permet donar á sos retratos y caps d' estudi; en Labarta, ab sas ilustracions de successos contemporanis, que tan se semblan als treballs periodístichs; en Tosell y en Fluviá Borrás que apuran tots los primors de una execució delicada; la Srta. María Gasull, que fá gala de un vigor notable; en Sevillá que revela una gran facilitat en los seus apuntes; en Roca y Sanpere, ja citat avants, que 's distingeix també com á dibuixant en sos caps d' estudi y finalment en Vilaseca Casanovas y en Dieguez, que mostran son bon gust en sos primorosos diplomas.

Podriam citarne d' altres; pero l' espay curteja, y difícilment agotariam los apuntes de la cartera.

* * *

Arribém á la Sala XII, dedicada als dibuixants y grabadors estrangers.

Aquí hi trobém dos preciosos dibuixos al carbó de la genial Beauy-Saurel, que en totas las sevas obras se distingeix per la fermesa y 'l varonil vigor; los preciosos dibuixos al llapis de 'n Defaux y los dibuixos á la sanguina del Engel y en Hein que son dos mestres.

Aquí hi trobém ademés grabats deguts á artistas tan notables com Bärenfänger y 'ls dos germans Raab de Munich; ayguaforts de 'n Gentz de Berlin y Enriqueta Lecocq de París; litografias tan acabadas com las de 'n Mauron; grabats á la fusta com el de 'n Bellenger, y sobre tot los croquis de animals, grabats al aygua-fort del insuperable Renouard.

Prou per avuy: en lo próxim número, acabarem la tasca.

FRA JUNCOSA.

¿QUE 'T SEMBLA?

¿Me demanas rosas
rosas y clavells
ó bé margaridas
ó algún pensament?
De tot puch donarte
com te consta ja
puig que al hort de casa
de tot aixó hi ha.
Pero escolta, escolta
y prompte veurás

que ab los teus desitjos
enganyada vas.

Me demanas rosas
y com hi ha mon
que tas galtonetas
dugas rosas son.

Clavells te 'n daria
del hort lo més bell.
Mes veig que tos llabis
ja ho son de clavells.

Perque margaridas
te tinch de doná.
Si 't dius Margarida
quina falta 't fá.

Pensament que 't dongui
ja ho faria així.

Mes no dius que sempre
ja pensas en mi.

Vas equivocada
volguent tot aixó.
Si 'l que tens demanas,
¿cóm puch dart'ho jo?

No 'm demanis rosas
ni tampoch clavells
res de margaridas
res de pensaments.

Demánam... demánam....
no sé que 't diré.

un petó... 'l que vulguis....
¡que tot t' ho faré!

CANTOR DE CATALUNYA.

TIVOLI

Cap novedat durant la senmana.

En cambi prossegueixen ab tota activitat los en-saigs de una nova producció arreglada á la escena espanyola per l' afortunat arreglador de *El Húsar*. L' obra en porta 's titula: *El colegial Totó*.

NOVEDATS

Lo famós drama del duch de Rivas *D. Alvaro ó la fuerza del sino*, prototipo de las obras románticas ha tingut l' éxit extraordinari de sempre, alcansant tres ó quatre representacions durant la senmana que acaba de transcorre.

Tots los actors que prenen part en la representació s' han esmerat en lo séu desempeñyo, en especial lo Sr. Calvo, la Srta. Cobefias, lo Sr. Jimenez y l' Sr. Cuevas, que treballan en lo séu element.

* * *

Está ja anunciat lo próxim estreno del nou drama de Echegaray intitulat: *La rencorosa*.

CATALUNYA

La funció á benefici del Sr. García Valero resultá molt á gust del públich que omplia 'l teatro de gom á gom. A mes del sainete *La verbena de la Paloma*, cada dia mes aplaudit, se posá en escena l' obra titulada *El teatro nuevo*, en la qual lo beneficiat alcansá extraordinaris aplausos.

En un dels intermedis las Srtas. Gonzalez y Catalán ballaren *sevillanas*, y 'l públich ne quedá tan prendat, que las hi féu repetir varias vegadas.

* * *

POPULARITATS SARSUELERAS.—SERVANDO CERBÓN

gadà y Muns. Una de las obras que s' han posat en escena últimament es la titulada: *De Sant Pol al Polo Nort*.

¿Cóm s' explica, en vista del gust que troba 'l públich en aquesta classe d' obras que 'ls autors y las empresas hajan deixat en olvit lo cultiu de la sarsuela catalana?

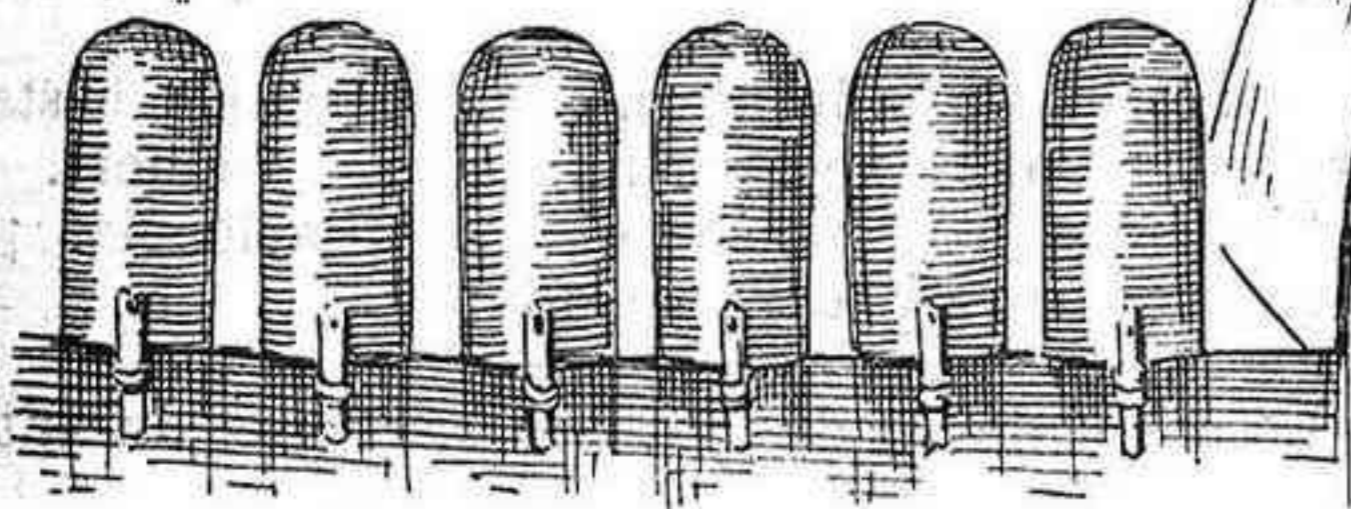
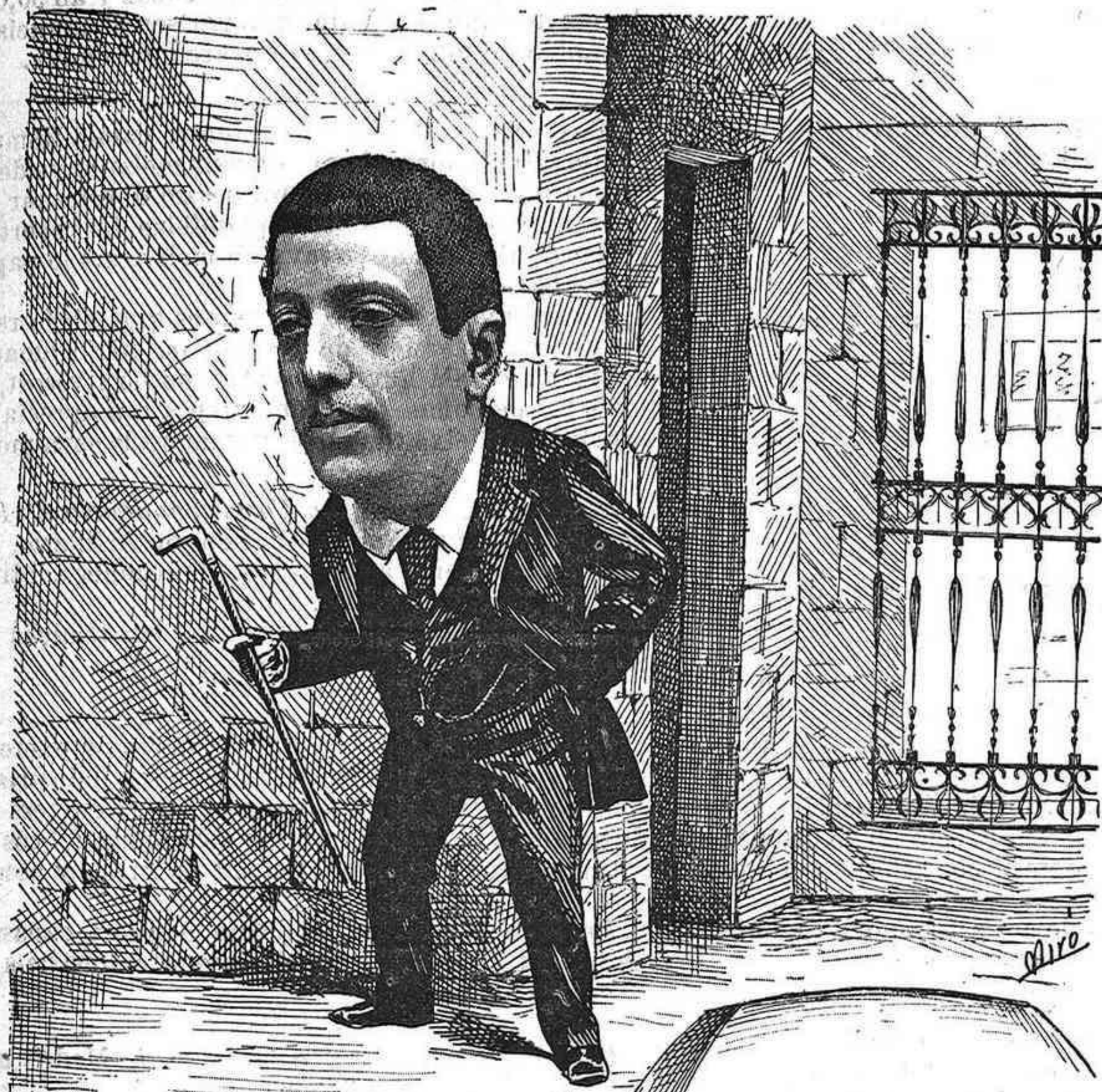
CIRCO

EQUESTRE

No ha ocorregut durant la senmana novetat digna de notarse:

S' anuncia la próxima celebració de la funció à benefici dels clowns Tonino y Antonet, que son los noys mimats del públich. En vista de lo qual, no es difícil preveure que la funció que 's prepara, será de broma y de las bonas.

N. N. N.

Intelligent hasta allá, sempre á tó y sempre de broma, es un dels héroes de *La Verbena de la Paloma*.

Per avuy divendres está anunciat lo benefici de la simpática Maria Gonzalez, y ab tal motiu s' estrenarán las obras tituladas: *El Marquesito y Enaguas y pantalones*, á més de un waltz del mestre Cotó, titulat: *Mensajero de amor*.

GRAN-VIA

La representació de la sarsuela *Cádiz* posada en escena ab gran profusió de personal ha proporcionat á aquest teatro un bon número de plens.

Per ahir dijous estava anunciat l' estreno de un arreglo titulat *Gardenia*, lletra del Sr. Colomer y música del mestre Perez Cabrero.

JARDI ESPANYOL

Fins ara las funcions se contan per plens. ¡Sou tan baratos los preus d' entrada y localitat!... Ademés la companyia treballa ab verdader gust, distingintse la Sra. Mathéu y 'ls Srs. Huervas, Ber-

EPÍGRAMAS

En Baldiri un dematí
va trobar á la Carmeta
y li va dir fent brometa:
—Noya, vás per mal camí.
—¿Perqué ho dius aixó, Baldiri?
Creu noy, sino parlas més...
—Perque, Carmeta, aquest es
lo camí del cementiri.

J. ALAMALIV.

Frenética, apesarada
y vivint fanatisada,
al mon enganyar pretén
la viuda de 'n Pep Saldoni
puig sovint diu á la gent
mil pestes del matrimoni,
y volguent marit trobar
(fentse per cert molt petita)
no para may de resar
y fer llum á Santa Rita.

FRANCISCO LLENAS.

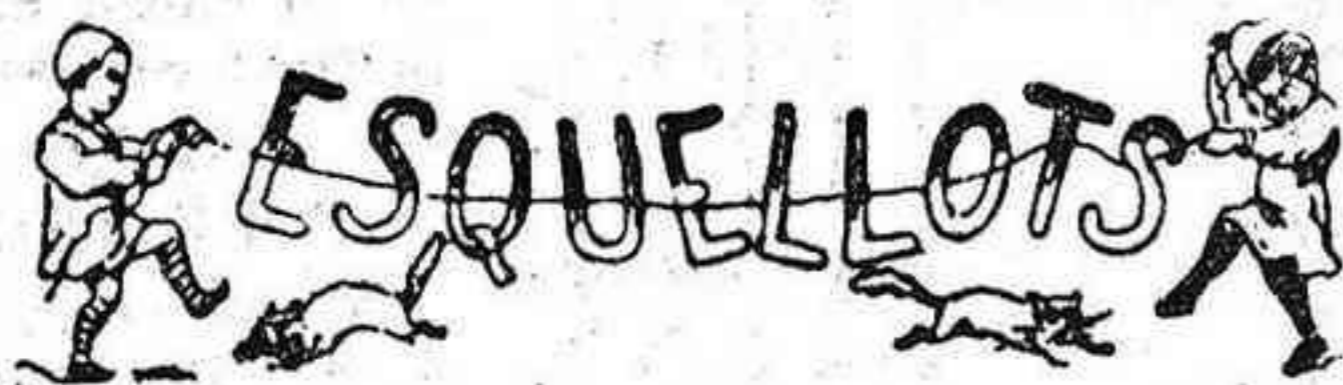
—¿Sab que pensava doctor,—
deya 'l pacient de 'n Bernat
al metje que 'l visitava—
que deu ser horripilant
enterrar á un home en vida.
—Es horrorós, la vritat—
va contestar lo galeno
després de reflexionar.—
Mes no tingui cap temor

perque tots los méus malalts
quan jo 'ls deixo, ja pot creure
que 'ls poden ben enterrar.

LLUIS SALVADOR.

Anava á aparellá un burro
lo criat de 'n Parladé
y al séu amo preguntá:
—Quin morral li posaré?
Y li contestá 'l séu amo:
—El que á tú 't vinga més bé.

PEPITO 'L RAYO.

L' Ajuntament de la cort ha acordat decorar la
plassa de Madrit, ab un monument nacional dig-
ne de la capital venturosa de la felis Espanya.

Una vegada concebuda l' idea, s' ha trobat ab
que no li faltavan sino 'ls quartos pera realisarla.
Pero no s' espantin per tan poca cosa. L' Ajunta-
ment madrileny ha resolt invitar á tots los muni-
cipis d' Espanya á contribuir á la realisació del
projecte. Ell iniciarà la suscripció ab 25,000 pesse-
tas, deixant que 'ls demés contribuheixin ab la
cantitat restant.

¿Qué me 'n diuen de aquest rasgo d' ingeni del
primer municipi de la nació espanyola?

* * *

Lo qu' es jo de diners no penso facilitarnhi cap,
ni un *perro chico*. En cambi puch proporcionarli
un concell y aquest si que li donaré de franch.

¿Desitja que 'l monument resulti genuinament
nacional? Donchs no vacili un moment: dediquil
á commemorar la mort del *Espartero*.

Si tots los fanátichs de la tauramaquia contri-
buheixen á la suscripció sols ab deu céntims per
barba, la cosa es feta, y cap necessitat tindrà l'
Ajuntament de Madrit de passar la bacina dema-
nant als demés municipis espanyols una gracia de
caritat per amor de Deu.

Y á propòsit del famós torero.

Aquests últims dias han mort Vázquez Quiroga
y Madrazo. L' últim era un gran pintor y 'l pri-
mer un geólech eminent. ¿Y qué ha fet la premp-
sa, qué ha fet lo públich? ¿Han consagrat á aques-
tas dos grans figuras de l' art y de la ciencia la
miléssima part de l' atenció que van dedicar á
Maoliyo?

Quiroga especialment, més desconegut encare
que 'n Madrazo, qui al fi disfrutá sempre las altas
consideracions de l' aristocracia, ha mort pobre,
deixant sumida á la seva familia en l' abandono y
la miseria.

Si en lloch de exposar la vida en sas explora-
cions al Africa sens altra fatlera que 'l progrés de
la ciencia, l' hagués exposada en una plassa de
toros, s' hauria fet célebre, y la seva viuda y 'ls
seus fills nadarian avuy en l' abundancia.

Confessém que 'l poble espanyol mereix que li
clavin banderillas de foch.

Un anunci que publicava 'l *Brusi* del dimecres:
«NOBLE ACOMODADO, soltero, de mediana edad,
desea honesta y simpática consorte de 20 á 30 años
y que disponga al menos de 250,000 francos.»

¡Alsa, llopl... Una dona á la flor de l' edat, sim-
pática, lo qual vol dir guapa y vistosa y ab 50,000
durets de capital... Vaja, que per ser l' anunciant
un noble de mitja edat, te encare molta gana.

Ha mort l' antich actor del teatro catalá Rómulo
Coello. Havía format part durant molts anys de la
companyia de Romea, tenint ocasió d' estrenar un
gran número de las obras aplaudidas del repertori
en las quals desempenyava ab molt acert lo paper
de barba.

Encare que ja feya algun temps que vivía reti-
rat de la vida activa de las taulas, ni 'ls amants
del teatro catalá havían olvidat son bon recort, ni
totas las personas que coneixian á tan apreciable
artista, han deixat de sentir vivament la seva mort.

Sembla, segons diu *La Correspondencia d' Es-
paña*, que alguns oficials del cos de Artillería, as-
piran á que per l' autoritat se 'ls reconega 'l títol
d' enginyers industrials.

Y després diguin que 'ls títuls académichs no
poden guanyarse á canonadas.

* * *

Jo no m' oposaría en que 'ls guerreros exercis-
sen la pacífica professió d' enginyers industrials,
sempre que 'n justa compensació als enginyers in-
dustrials se 'ls incluhís en los escalafons del cos de
artillería ab opció á participar de graus y ascen-
sos.

De aquesta manera tindriam artillers capassos
de inventar la pólvora y enginyers industrials en
situació de gastarla.

Diumenje passat va celebrarse á Madrit una
gran corrida de beneficencia.

Y perque 'l caràcter benéfich de la festa resul-
tés ben accentuat, un dels espasas, anomenat
Fuentes, va ser enganxat y giravoltat per l' últim
toro.

Las feridas que li inferí, encare que son bastant
graves, no ofereixen perill imminent de mort.

Los bons taurómacos dirán:—¡Paciencia! ¡Ho
deixarém per un' altra vegada!

Lo color de moda per las senyoras durant la
próxima temporada d' estiu será 'l groch.

Las damas y damiselas que l' usin, tindrán tot l'
aspecte de canaris.

De manera que 'n lloch d' obsequiarlas ab un
bouquet de flors, será més elegant, més *chic* y més
fi de sigle ferho ab una escaroleta ben tendre.

Ja está resolt desestimar l' oferiment de aquella
casa inglesa que volia fernes felissos unificant lo
Deute municipal, per medi de una combinació que
li deixava uns quants milions de pessetas de bene-
fici líquit.

Ab los inglesos no hi volém res.

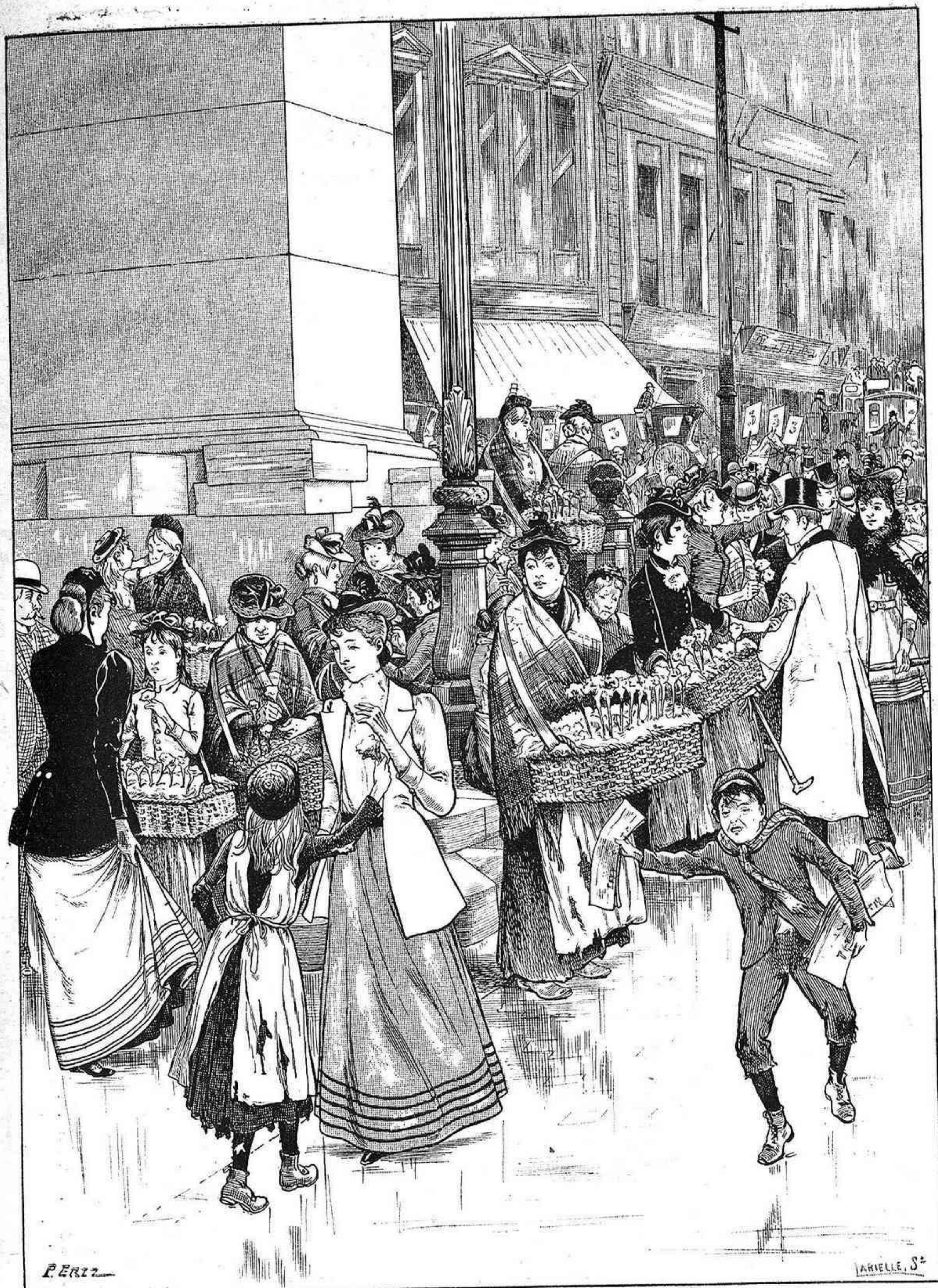
Y la proba de que res hi volém es que 'n l' ac-
tualitat está estudiant la qüestió per veure si li
convé aprofitarla l' insigne D. Samuel.

¿Es á dir que no 'ns queda altre remey que anar
dels protestants als juhéus?...

¡Cuidado, Sr. Collaso!... Avants no 's comprometi
miri bé avants de quin mal ha de morir.

Aquell gran drama titulat *Napoleón I*, que s'
havía de representar en las principals ciutats d'
Espanya, ab lo mateix aparato escénich y pels
mateixos actors que van estrenarlo á Paris, ha fet

LA VIDA A LONDRES (Dibuix de P. ERIZ)

Las floristas de Cheapside.

la seva entrada á la Península, per Sant Sebastián, alcansant una estrepitosa xiulada.

L' espectacle, segons diuen los periódichs donostiarras, es una camama. Los francesos se figuravan que podrian servir gat per llebre, y 'l gat els ha saltat á la cara.

S' haurá de confessar que *Napoleón I*, sempre que ha intentat penetrar á Espanya n' ha sortit descalabrat.

Una ocupació ineludible 'ns impedi assistir al banquet ab que las foras vivas de la vehina vila de Gracia, obsequiaren diumenje últim al Sr. Pons y Sans, y al qual la comissió iniciadora tingué l' amabilitat de convidarnos.

No obstant ens consta que l' acte revestí verdadera importancia, sent objecte 'l Sr. Pons y Sans de las més vivas demostracions d' afecte, al donar compte ab frasses eloqüents de las sevas campanyas en favor de la moralitat y de la bona administració

* *

Per cert que 'n lo discurs va fer saber als oyents que no era francés, com suposan los que 'l volen fora de la Casa Gran, sino natural de Barcelona y fill de la plassa de Miláns.

Francés era 'l seu pare; pero ell al emanciparse de la patria potestat se feu espanyol, y com á espanyols constan inscrits tots los seus fills.

Aquests datos tiran per terra totas las cábalas que s' han posat en joch pera privarlo de la representació que tant á gust de la vila de Gracia ha vingut exercint.

Pero lo que dirá en Miqueló:—L' ocasió la pintan *Calva*.

Lo capellá del cementiri vell, va propassarse ab una senyoreta, que anava á depositar una corona sobre un ninxo.

Aixís, á lo menos, ho relatava un periódich local.

En los temps qu' hem alcansat
de la *Fulla* soberana,
corre fins pels cementiris
¡cada *Tenorio* ab sotana!...

* *

Pero jo ja ha veig.

Quan un capellá s' troba tot lo dia rodejat de morts, apenas fitura una noya maca, per forsa ha de fer l' ull viu:

Y á copia de requiebros bé ha de mirar de treures de la boca lo mal gust de las absoltas.

Aquests últims días l' atmósfera estava tota entorbolida y la lluna feya una cara.... ¿No la van veure?

Lo cel ple de polsím:
la lluna tota roja....
Potsé algun capellá
va dirli alguna cosa.

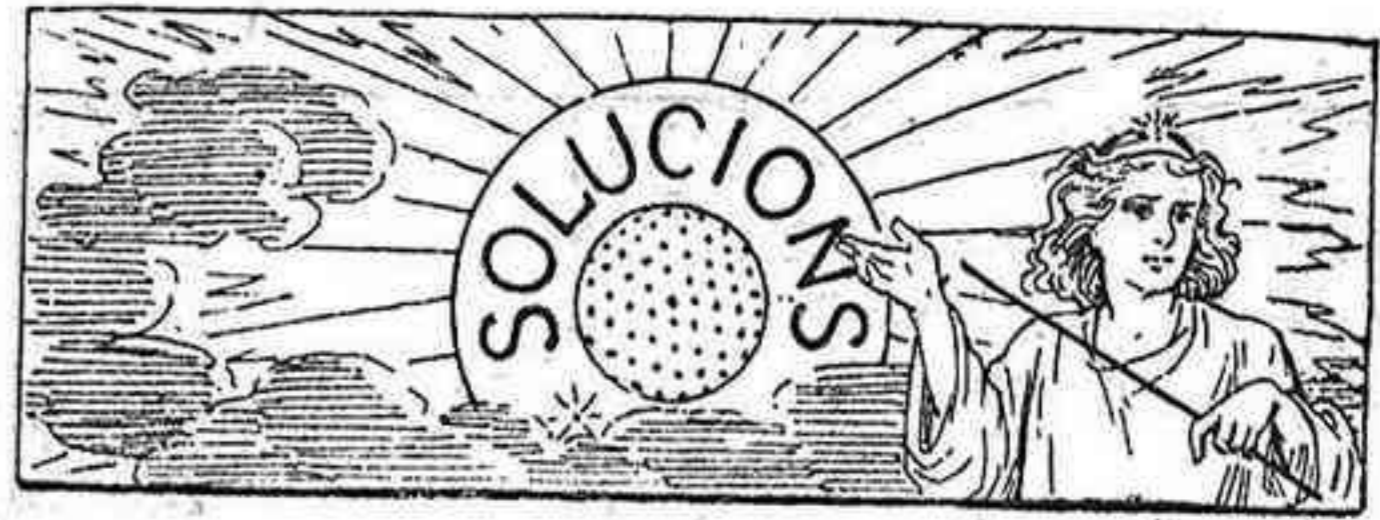
L' Ajuntament de Barcelona ha acordat destinar 1,500 pessetas á ausiliar á las víctimas dels terremotos de Atenas, Tebas y otras poblacions de Grecia.

Tractantse de socorre una desgracia, no hi tinch res que dir; pero desgracia per desgracia, crech més atendibles las de casa nostra que las de fora.

Aixó vol dir que l' Ajuntament que s' recorda de Grecia no ha tingut presents fins ara á las víctimas de l' ensolciada dels Esplubins.

¿Es possible que 'ls crits de socorro en grech

sigan més inteligibles á la Casa Gran que 'ls crits de ausili en catalá?

A LO INSERTAT EN LO NUMERO 803

- 1.ª XARADA.—*In-fi-nit.*
- 2.ª ID.—*Pos-tu-re-ra.*
- 3.ª ANAGRAMA.—*Pinsá—Panis.*
- 4.ª TRENCA-CLOSCAS.—*El duo de la Africana.*
- 5.ª ROMBO.—

M
M A R
M A R I A
M A R C E L A
R I E R A
A L A
A

- 6.ª LOGOGRIFO NUMÉRICH.—*Eufrosina.*
- 7.ª GEROGLÍFICH.—*Per cantarellas los pardals.*

XARADA

I

DOS DIAS A MONTSERRAT

(Impresions á corre cuyta.)

Al arribar ab lo carril de *Cremaullera* semblava que arribessim á una festa major. ¡Quánta gent y cuánts pagesos! Una amable familia que 'ns esperava va obrirnos los brassos.... y la celda. Aixó últim era lo que 'ns feya mes falta, porque un lletrero penjat á cert puesto que deya «*No hay celdas*» feya posar molt mala *cinch-tres*. Semblava la taquilla de Eldorado ab aquell quadro que diu: «*Quedan despachadas todas las localidades.*»

Afortunadament dos ens ha faltat *hu ni llit*.

Acaba de presentarnos á la familia Barilotti, composta de quatre joves carregats d' humor y de bona fe, porque ells mateixos, segons diuen, se fan lo menjar, es dir, ells se lo *guisan* y ells se lo *coman*.

L' un se *quart-tres* á l' altre y 'ns fem amichs desseguida.

En aquest moment passa un pagés enrabiad y renegant, y entre 'ls renechs estrambótichs que etjega apunto aquest: «¡Malviatje la beta dels calsetets del home que va cullir las garrofas que va menjar la burra de María Santíssima!»

* *

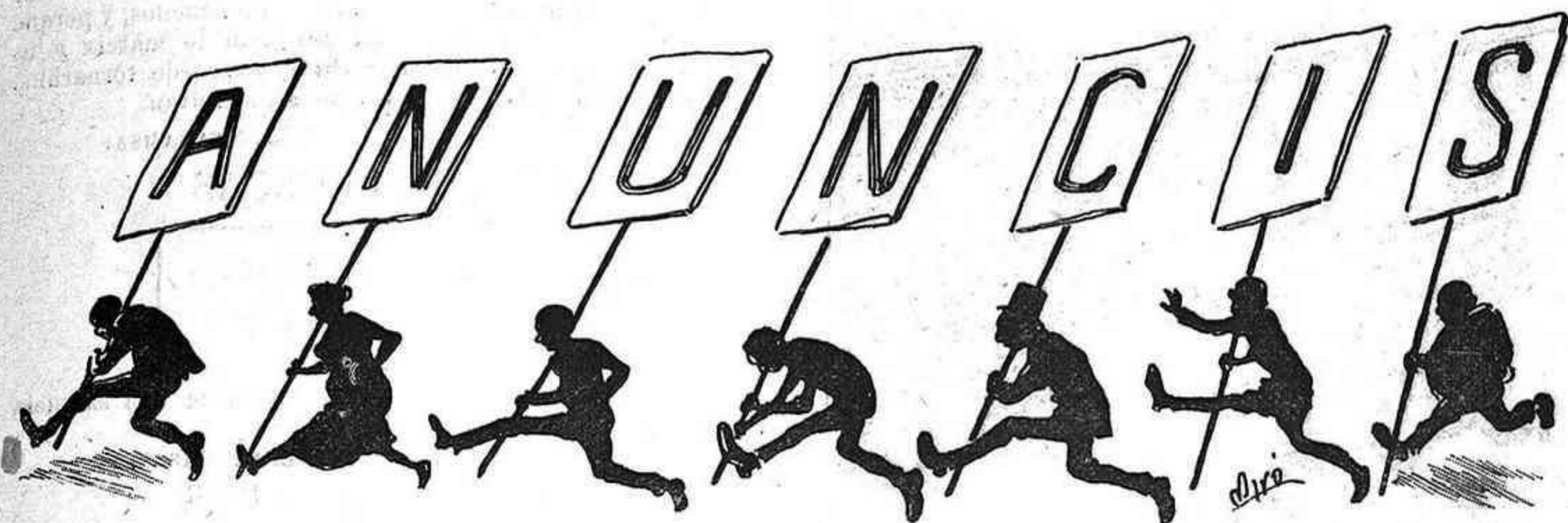
Aquesta tarde hem estat d' excursió. Després de visitar (per fora) varias ermitas y de fer molt *cinch-quatre* intercalat ab ensopegadas y brometa de bon género, havém anat á fer la copa... d' aigua als degotalls. Quinaaigua mes fresca—tothom deya, assentantse á terra y comensant á repartir *retalls* de bacallá ab pa y quatre tonterias mes.

A entrada de fosch visitém la celda de la familia Barilotti, que té una escala que vol semblar un quartel.

Allí sobre un llit tenian un rentamans ple de mongetas á punt de fregir ab trossos de sabó per sobre que n' havian fet talls creyent que tallavan una patata, y com que dos tenian cetrills, omplian una xeringueta d' oli, y ab aquella ajuda la verdura estava mes conforme.

També varen intentar fer crema, pero com no tenian res mes per ferla que una paella, va sortir molt bona.... per llensar.

LOPEZ-EDITOR, Rambla del Mitj, número 20, Llibreria Espanyola. Barcelona.—Correu - Apartat, número 2.

COLECCION DIAMANTE

(EDICION LOPEZ)
VAN PUBLICADOS

Doloras, 1.ª serie 1 tomo | **Doloras**, 2.ª serie 1 tomo
Cantares y Humoradas. 1 tomo

~~~~~ POR **Ramón de Campoamor** ~~~~~
2 reales cada tomo

Rafael Altimira-J. Ochoa-T. Carretero

Antonio Sanchez Pérez

NOVELAS

Un tomo en 8.º Ptas. 3

Eusebio Blasco

RECUERDOS

NOTAS ÍNTIMAS DE FRANCIA Y ESPAÑA

Un tomo en 8.º Ptas. 3

ENTRE VIVOS

Y

MUERTOS

Un tomo 8.º Ptas. 3

José López Silva

LOS BARRIOS BAJOS

COLECCIÓN DE COMPOSICIONES EN VERSO,

Y UN PRÓLOGO DE

D. RICARDO DE LA VEGA

Un tomo 8.º Ptas. 3

LENA

NOVELA CATALANA

DE

CARLOS BOSCH DE LA TRINXERIA

Un tomo Ptas. 4

SINGLOTS POÈTICHS

PER

SERAFÍ PITARRA

12 obras ilustradas ab profusió

1.ª serie

Preu 6 pessetas.—Enquadradas ab tela Ptas. 8

EL GRAN PECADO

NOVELA ESPAÑOLA

DE

Martínez Barrionuevo

Un tomo 8.º Ptas. 3

NOTA.—Tothom que vulga adquirir qualsevol de dites obras, remetent l' import en libransas del Giro Mútuo, ó bé, en sellos de franqueig al editor López, Rambla del Mitj, 20, Barcelona, la rebrá á volta de correu franca de port. No responém d' estravíos. no remetent además 3 rals pel certificat. Als corresponsals de la casa se 'ls otorgan rebaixas.

FILLAS DE EVA.

Fresca y guapa, natural...
¡la fulana no va mal!

Havem visitat la pallissa que d'ensá qu' es fosch no *hutes* d' entrarhi gent. Per sobre la palla s' hi veuhen homes y donas que potser perque van cansats no tenen humor de dir res ni de fer res: es dir, sí, fan... molta furtó.

Gracias al bastó flauta que porta un dels nostres hem fet ballar la sardana á molts que no sabían com passar l' estona. Lo estable está plena d' animals y de pagesos.

* *

Acabém d' arribar á Sant Geroni per lo *cinch-quart* de la dressera. ¡Quín tip de caminar per caminets entravessats! A un de la familia Barilotti las solas de las botinas se li han quedat pel camí.

Quina vista mes *total* y mes hermosa se distingeix desde aquí. En algunas ocasións, mirant avall, se veuhen sols montanyas boturudas y mirant amunt... pantorrillas tambe mes ó menos boturudas que fan perdre 'l monastir de vista. Jo, per volguer mirar massa amunt, ab una *quart-cinch* mes, m' han d' anar á recullir á un precipici.

Hí vist aquella roca llargaruda que 'n diuhen lo caball Bernat; aquest nom no li va gens be, perque tot ho sembla menos un caball.

Per tots costats se veuhen las mateixas decoracións que semblan las del últim acte de *D. Alvaro ó la fuerza del sino*.

M' hi jugo un peix que 'n Calvo no s' atreveix á ferlo aquest drama ab aquestas decoracións, y aixó que 's pensa saberne tant.

* *

Al tornar de Sant Geroni hem repassat tota l' iglesia. Jo hi tocat la *cinch-tres* de la Verge y si 'm descuydo 'm pega, no ella, un ermitá que feya de municipal.

Fem provisió d' escapularis, estampas, medallas, anells, culleretas y una candela.

També hi comprat una cinta que, segóns s' explican, es la mida del cap de la Verge negra y... *tres-tres* coincidencia, lo cap del gosset de la familia Barilotti te ia mateixa mida.

Son las cinch de la tarde del segón dia; compro un cantiret de llauna que te una estampa enganxada, l' omplo d' aigua... y la campana de la estació avisa que 'l carril de *Cremaullera* se 'n va; nosaltres, per no ser menos, y perque l' endemá es dia de tornar al treball, fem lo mateix y 'ns despedim d' aquella terra artistica ab ganas de tornarhi... quan haguem reunit los diners que 's necessitan.

J. STARAMSA.

TRENCA-CLOSCAS

A D. CARLOS N. MARINA
C. & S. P. E.

Formar ab aquestas lletras lo títul de una sarsuela castellana.

NUALART CASAS.

TERS DE SILABAS

.....
.....
.....

Sustituir los punts ab lletras de modo que llegidas vertical y horisontalment, resulti: Primera ratlla: vegetal. —Segona: funció de guerra. —Tercera: joya.

NAS DE VICARI.

GEROGLIFICH

×

D D

LOS

I :

NAS DE VICARI.

Salamera, bon color...
potsé aquesta va millor!...

Barcelona.—A. López Robert, impresor.—Asalto, 63